

<p>disputants- חולקים- ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>statement- מימרא- ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

		Talmud Navigator												
נדה-שמאי	מימרא	מאן דאמר	כ	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	א	
והלתה תלויה, לא אוכלין ולא שורפין	תנא:												◇	ז.
באיזה ספק אמרו													^	ז.
בספק חלה.													!	ז.
מאי ספק חלה?													^	ז.
שלא תאמר בהוכחות שנינו כמו שני שבילין, דהתם - חולין גרידא נמי מטמו, אלא בנשען.	אביי ורבא דאמרי תרוייהו:												!	ז.
זב וטהור שהיו פורקין מן החמור, או טוענין: בזמן שמשאן כבד - טמא, משאן קל - טהור, וכולן טהורין לבני הכנסת, וטמאין לתרומה.	דתנן:												!	ז.
והולין הטבולין לחלה כחלה דמי?													ז	ז.
אשה שהיא טבולת יום - לשה את העיסה, וקוצה הימנה חלתה, ומניחתה בכפישה או באנחותא, ומקפת וקורא לה שם, מפני שהוא שלישי, ושלישי טהור בחולין.	והתניא:												ז	ז.
ואי אמרת חולין הטבולין לחלה כחלה דמו - הא טמיתנהן													ז	ז.
כל שודאי מטמא חולין - גזרו על ספקו משום חולין הטבולין לחלה: והאי טבול יום, כיון דלא מטמא ודאי חולין - לא גזרו עליו משום חולין הטבולין לחלה.	אביי:												!	ז.
והא מעת לעת שבנדה, דודאי מטמא חולין - ולא גזרו על ספקה משום חולין הטבולין לחלה													ז	ז.
בחולין שנעשו על טהרת קדש, ולא בחולין שנעשו על טהרת תרומה	דאמר מר: קבלה מיניה רב שמואל בר רב יצחק:												ז	ז.
התם - לא פתיכא בהו תרומה, הכא - פתיכא בהו תרומה.													!	ז.
ואיבעית אימא: הנח מעת לעת - דרבנן.													!	ז.
ארבע נשים דין שעתן: בתולה, מעוברת, מניקה, וזקינה.	רבי אליעזר												◆	מ
אני לא שמעתי אלא בתולה.	[רבי יהושע]												◆	ז.
אבל הלכה כרבי אליעזר.													◆	ז:
איזו היא בתולה - כל שלא ראתה דם מימיה, אע"פ שמשואה.													◆	ז:
מעוברת - משודע עוברת													◆	ז:
מניקה - עד שתגמול את בנה.													◆	ז:
נתנה בנה למניקה, גמלתו, או מת, ר"מ אומר: מטמאה מעת לעת	[ר"מ]												◆	ז:
דיה שעתה.	חכמים:												◆	ז:
איזוהי זקנה - כל שעברו עליה שלש עונות סמוך לזקנתה													◆	ז:
כל אשה שעברו עליה שלש עונות - דיה שעתה.	רבי אליעזר:												◆	ז:
מעוברת ומניקה שעברו עליהן שלש עונות - דין שעתן.	רבי יוסי:												◆	ז:
ובמה אמרו דיה שעתה - בראייה ראשונה, אבל בשניה - מטמאה מעת לעת. ואם ראתה הראשונה מאונס - אף השניה דיה שעתה.													◆	ז:
אתה לא שמעת ואני שמעתי, אתה לא שמעת אלא אחת ואני שמעתי ארבע, אין אמרים למי שלא ראה את החדש יבא ויעיד אלא למי שראהו.	תניא, אמר לו רבי אליעזר לרבי יהושע:												◆	ג
כל ימיו של רבי אליעזר היו עושין כרבי יהושע, לאחר פטירתו של רבי אליעזר החזיר רבי יהושע את הדבר ליושנו.													○	ז:
כרבי אליעזר בחייו מ"ט לא?													ז	ז:
משום דרבי אליעזר שמותי הוא, וסבר: אי עבדינן כוותיה בחדא - עבדינן כוותיה באחרנייתא, ומשום כבודו דר"א לא מצינן מחינן בהו. לאחר פטירתו של ר"א, דמצינו מחינן בהו, החזיר את הדבר ליושנו.													!	ז:

disputants- חולקים- ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story מקרא- key:	מימרא- statement- ■ ♪ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof- ■
--	--

		Talmud Navigator													
נדה-שמאי	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
	הלכה כרבי אליעזר בארבע.	רב יהודה אמר שמואל:											■	◇	
	הדא - דאמרן.												■	◇	
	ואידך: המקשה כמה תשפה ותהא זבה - מעת לעת - דברי ר"א	[ר"א]											■	◇	
	והלכה כדבריו.												■		
	ואידך: הוב והובה שבדוק עצמן יום ראשון - ומצאו טהור, יום שביעי - ומצאו טהור, ושאר הימים לא בדקו, רבי אליעזר אומר הרי אלו בחזקת טהרה	[ר"א]											♦	■	◇
	אין להן אלא יום הראשון ויום השביעי בלבד	רבי יהושע:											♦	■	◇
	אין להם אלא יום שביעי בלבד.	רבי עקיבא:											♦	■	◇
	נראין דברי רבי אליעזר מדברי רבי יהושע, ודברי ר"ע מדברי כולן אבל הלכה כר' אליעזר.	ותניא, ר"ש ורבי יוסי:											■		
	אחורי כלים שנטמאו במשקין, ר' אליעזר אומר: מטמאין את המשקין ואין פוסלין את האוכלין, מטמאין את המשקין - ואפילו דחולין, ואין פוסלין את האוכלין - ואפילו דתרומה.	ואידך, דתנן: [ר"א]											♦	■	◇
	מטמאין את המשקין ופוסלין את האוכלין.	רבי יהושע:											♦	■	◇
	ק"ו, ומה טבול יום, שאין מטמא משקה חולין - פוסל אוכלי תרומה, אחורי כלים, שמטמא משקה חולין - אינן דין שפוסל אוכלי תרומה?	א"ר יהושע:											♦	■	◇
	אחורי כלים דרבנן, וטבול יום דאורייתא, ורבנן מדאורייתא לא עבדינן קל וחומר: דמדאורייתא אין אוכל מטמא כלי, ואין משקה מטמא כלי, ורבנן הוא דגזור גזרה משום משקין דוב וזבה משקין דעלולין לקבל טומאה - גזרו בהו רבנן, אוכלין דאין עלולין לקבל טומאה - לא גזרו בהו רבנן.	ורבי אליעזר:											♦	■	◇
	ומאי שנא אחורי כלים דנקט												♪		
	משום דקילי												!		
	כלי שנטמא מאחוריו במשקין - אחוריו טמא, תוכו אזנו אוגנו ידיו טהורין. נטמא תוכו - כולו טמא.	דתנן:											■	!	
	מאי קמ"ל שמואל? בכולהו תנן הלכתא													♪	◇
	וכי תימא: אחורי כלים קמ"ל, דלא תנן													!	
	ולימא הלכה כר"א באחורי כלים													♪	
	אלא, הא קמ"ל: שאין למדין הלכה מפי תלמוד.													!	◇
	ותו ליכא? והאיכא													♪	◇